

som det var Tilfældet, vilde denne Fare jo kunne afværges ved gode Nedgange, og jeg skjønner egentlig ikke, hvorfor Brandfaren skulde være særlig stor, fordi Bygningerne vare et Par Allen høiere. Saa blev der under Forhandlingen anført, at en af Hovedgrundene dertil skulde være, at disse Kvistværelser vare for kolde til, at Mennesker kunde opholde sig i dem. Men dertil kan man jo svare, at naar de forøvrigt ere forsvareligt indrettede, kan det umuligt have nogen væsentlig Indflydelse, om de ligge et Par Allen høiere eller ikke. Naar Huset er under 25 Allens Bygningshøide, er det jo tilladt at have disse Kvistværelser. Det er kun forbudt, naar Huset er over 25 Allen. Naar man endelig vil stille Tingen paa Spidsen, kan det jo blot være 1. Kvarter om at gjøre. Men om et saadant Kvistværelse ligger en eller et Par Allen høiere oppe i Luften, kan virkelig ikke have nogen væsentlig Indflydelse paa bets Beboelighed for Mennesker. Det er et Spørgsmaal, der som sagt staar i en vis Forbindelse med dette Pigekammer-spørgsmaal, og jeg kan ikke skjønne rettere, end at man ved at fastholde dette Forbud i § 42 modarbejder det Formaal, man har villet stille sig i § 40. Ganske vist har man anført, at det skulde være skadeligt for Pigernes Moralitet at bo oppe paa disse Kvistværelser, og at de der skulde være mere udsatte for Efterstræbelser. Det kan jo være, men det hører dog til den Slags Ting, som jeg ikke tror, at man ved Lovgivning kan værne sig imod; det gaar vist sin Gang alligevel.

Et andet Spørgsmaal, der i det andet Thing var Gjenstand for megen Meningsforskjel, og det en Meningsforskjel, der slet ikke staar i Forbindelse med nogen politisk Meningsforskjel — dette gjælder forøvrigt ogsaa om mange andre af disse Spørgsmaal — er § 51 Nr. 5, i hvilken det forbydes at anbringe Spjæld i Kaffelovnsrør. Som ærede Medlemmer ville se, vil det, naar § 51 bliver til Lov, være forbudt at anbringe Spjæld i Rør fra Kaffelovn til Skorsten, men derimod befales det, at der skal være tætsluttende Døre. Seg skal ikke dvæle videre ved dette Punkt, men kun gjøre opmærksom paa, at det er et af de Spørgsmaal, om hvilke der har været megen Meningsforskjel i det andet Thing.

Paa den ene Side gjordes det gjældende, at disse Spjæld fremkalde Fare for Kul- ogforgiftning o. desl., men paa den anden Side blev det sagt, at det nu en Gang er den almindelige Mening blandt Folk, særlig blandt Smaafolk, at man kan holde paa Varmen ved at lukke Spjældet, naar det er udbændt i Kaffelovnen, og at man vil underkastes Tab af Varme, dersom man skal være nødt til ikke at have Spjæld. Og dernæst har man ogsaa ment, at Spjældets Lukning var en Forholdsregel, der var nødvendig i Ildbrandstilfælde o. desl. Endelig har man ment, at naar det skulde være forbudt at have Spjæld, vilde det medføre, at Støv og anden Urenlighed kom mere ud i Stuerne til Gene for Husmødrene. Det er et Spørgsmaal, som jeg altsaa vil henlede Opmærksomheden paa, og som der har været megen Meningsforskjel om i det andet Thing. — Endelig er der et andet Punkt, som jeg ligeledes vil henlede Opmærksomheden paa, blandt Andet af den Grund, at jeg ikke selv er ganske sikker paa, hvorvidt den givne Regel er tilfredsstillende — der kræves dertil en vis Erfaring, som jeg personlig ikke har — det er § 60 og de deri indeholdte Forfrister om Indretningen af Stalde, om hvor stort Areal, der skal kræves, naar Nogen vil have Lov til at indrette Stald i sin Eiendom. Seg skal ikke komme videre ind paa det, det vil ogsaa vanskeligt kunne forstås, uden at man har Beregninger o. desl.; men jeg vil anbefale det ærede eventuelle Udvalg ogsaa at have Opmærksomheden rettet paa den deri indeholdte Forfrist.

Foraa vidt det endelig baade i det andet Thing og nu ogsaa i dette af den sidste ærede Tale er blevet fremhævet som et Forhold, der skulde egne sig til Opmærksomhed, at gjøre Noget for at forhindre, at Børn og Tjenestefolk falde ud af Binduet og slaa sig ihjel eller komme til Stade, skal jeg hertil bemærke, at det var ogsaa i det andet Thing Gjenstand for Overveelse, og navnlig var det Gjenstand for Overveelse med Udvalget der. Men man kom til det Resultat, at Forholdsregler i Byggeloven for at forhindre dette, altsaa Forfrister om Indretningen af Binduer, vilde ikke kunne gives, uden at man derved kom til at paalægge Folk en ganske overordentlig Byrde.